

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντομογραφίες	13
Abstract	15
Εισαγωγή	17
1. Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ	19
1.1. Ορισμός και βασικές κατηγορίες τεχνητής νοημοσύνης	19
1.2. Εφαρμογές της Τεχνητής Νοημοσύνης στον δημόσιο τομέα και στη δικαιοσύνη διεθνώς και στην Ελλάδα	21
1.3. Διάκριση μεταξύ πλήρους αυτοματοποίησης και υποβοηθητικής Χρήσης	29
1.4. Η έννοια της «δικαστικής τεχνολογίας» (legal tech) και η θέση των εφαρμογών της Τεχνητής Νοημοσύνης εντός αυτής	31
1.5. Τα πλεονεκτήματα και οι κίνδυνοι από τη χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης στη δικαστική λειτουργία	32
2. ΠΕΔΙΑ ΧΡΗΣΗΣ & ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	37
2.1. Υποβοήθηση της δικαστικής κρίσης (π.χ. επιμέτρηση ποινής και αποζημίωσης)	37
2.2. Ανάλυση προηγούμενης νομολογίας και εύρεση συναφών αποφάσεων	39
2.3. Αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων, εντοπισμός προτύπων	40

2.4. Υποβοήθηση στη σύνταξη δικαστικών πράξεων/προτάσεων	44
2.5. Χρήση εφαρμογών της Τεχνητής Νοημοσύνης από τη διοίκηση της Δικαιοσύνης (στατιστικά, κατανομές, διαχείριση υποθέσεων)	46
3. ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ	49
3.1. Το Σύνταγμα και η αρχή της ανεξαρτησίας του δικαστή	49
3.2. Οι βασικές δικονομικές αρχές – προφορικότητα, δημοσιότητα, αιτιολόγηση	52
3.3. Η έννοια της «απόφασης» – υποβοήθηση ή υποκατάσταση; Νομικά όρια στη χρήση αλγοριθμικών εργαλείων στις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων	55
3.4. Ανάλυση των σχετικών ευρωπαϊκών νομοθετικών πρωτοβουλιών (AI Act και Digital Services Act)	57
3.5. Ειδικά ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικών Δεδομένων (ΓΚΠΔ) και η αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων (άρθρα 21 & 22 ΓΚΠΔ)	60
3.6. Νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) σε ζητήματα αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων και δικαιωμάτων	64
4. ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ	73
4.1. Ανάγκη συνταγματικής αναθεώρησης;	73
4.2. Τροποποιήσεις στους δικονομικούς κανόνες για ενσωμάτωση εφαρμογών Τεχνητής Νοημοσύνης	76
4.3. Καθιέρωση υποχρεωτικής αιτιολόγησης για χρήση εφαρμογών της Τεχνητής Νοημοσύνης	78
4.4. Διασφάλιση διαφάνειας και ελέγχου των αλγορίθμων	79

4.5. Ρυθμίσεις για την ευθύνη: του Κράτους, του κατασκευαστή της εφαρμογής, ή του χρήστη δικαστή;	84
4.6. Ανάγκη δημιουργίας εθνικού / ανεξάρτητου φορέα ελέγχου των εφαρμογών της Τεχνητής Νοημοσύνης ...	86
5. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ	89
5.1. Ζητήματα διαφάνειας και κατανοητότητας των αλγορίθμων	89
5.2. Κίνδυνος αλγοριθμικών προκαταλήψεων και αναπαραγωγής Ανισοτήτων	90
5.3. Ηθικά και δημοκρατικά διλήμματα: Εφαρμογές της Τεχνητής Νοημοσύνης και ανθρώπινη κρίση / δημοκρατική νομιμοποίηση	93
5.4. Δικαίωμα των διαδίκων σε δίκαιη δίκη – ο ρόλος των εφαρμογών Τεχνητής Νοημοσύνης	97
5.5. Πώς διασφαλίζεται η μη αποδυνάμωση της δικαστικής ανεξαρτησίας;	100
6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ	103
6.1. Σύνοψη των βασικών ευρημάτων	103
6.2. Οι εφαρμογές της Τεχνητής Νοημοσύνης ως υποβοηθητικό εργαλείο, όχι ως υποκατάστατο	105
6.3. Υποδείγματα καλών πρακτικών και κατευθύνσεις πολιτικής	106
6.4. Προτάσεις για περαιτέρω έρευνα	108
Νομοθεσία	111
Νομολογία	113
Ελληνική Βιβλιογραφία	115
Διεθνής Βιβλιογραφία	117
Ελληνική Αρθρογραφία	119
Διεθνής Αρθρογραφία	121